

א. ארבעה מחוסרי כפרה פרק שני כריתות

מסורת הש"ס

וּבְשִׁפְחָהּ אִינוּ חַיִּיב אֲחֵל עַל גִּמְרֵי בִּיאָה
 לְהוֹרִיעַ: וְכֵן הַעֲרִיטוֹן קוֹרֵיב עַל בִּיאָה
 בְּשִׁפְיָקוֹן (דף ק) שֶׁמִּצִּיב קוֹרֵיב אֶחָד עַל
 אֲחֵר מְעוּרָה: כֵּן הַעֲרִיטוֹן מְעוּרָה
 אֵין לוֹ חוּ וְהִיא מְשׁוּהָ גִב' (א) חֲזִירָה
 שֶׁפָּחָה תְּחִילָה בֵּן חוֹרִין: גִּב' סָפָה
 קִרְיָה. שֶׁכָּן קוֹרֵיב עֲלֶיהָ וְהַפְלָגָה רַחֵם
 אֶת מִכּוּחָהּ שֶׁכָּן קוֹרֵיב עַל הַלּוֹקֵין בְּמִסָּה
 מִכּוּחָהּ (דף כ:ב) בְּקִרְיָהוּס הַסִּיחִי
 שֶׁאֵת אִינֵה יִכּוּלֵה לְקַבֵּל בְּמִכּוּחָהּ אֲחֵרִים
 אֲחֵת בְּצִדּוֹק וּבִמְחַשְׁבָּהּ: מִכּוּחָהּ סִרְיָוִים
 נִשְׁפָּטֵם: כִּגוֹן יִי"ח ו' אִי"א עַל כִּיד
 שֶׁהֵי חֲזֵק אֲחֵרֵם שֶׁיִּדּוּת שֶׁ"א (א) מִלְפָּנֶיךָ
 וְאֶת (מִלְפָּנֶיךָ) וּמִקְרָא לִפְנֵי הָאֵל בְּמִסָּה

תורה אור השלם

1. ואישי כי ישכב את אשה
שכבת זרע והוא שפחה נזרפה
לאיש והפדה לא נקמה וא
הפשה לא נתן לה בקרת תהיה
לא ימנעו כי לא תהפשה:
ויקרא יט כ
2. ותקח האשה ותפרש את
המקור על פני הבאר ותתשח
תקח ותפרש על גבי זרע
שמואל ב יז ט
3. אם תכשתו את האיש
במכתש בתוך הירפות הגליל
לא תסור מעליו אילנות:
משלי כ כב
4. ותנו ידם לחוצאי נשים
ואשמים אצל אנ
שמואל ב יז ט

הגהות הב"ח

(א) במשנה מפורשות ומה שז"ל לנו אלא שחציה: (ב) נב' מפורשות לנו ומה שז"ל לנו אלא שחציה: (ג) רש"י ד"ה כל העריות וכו' משונה היא בע"כ חתיה שפחה: (ד) ד"ה לר' שמעאל וכו' ודאי לא מאורסה היא מישראל דהא לא תפסי: (ה) ד"ה ואי גשאר וכו' צעריות דחייב גמור שלל דכרסה באשה מימי:

מוסף רש"י

גדול הדיינים מוקרא. והפלה ה'
 את מטות (ב"ק כז:). והפדה
 יכור כולה. שטלה פדויה
 ותמאסה לעבד עברי קרא משעבי
 וקאמר דלא יומחו מחמת מילוף.
 מתלוי דמור ולא נפדויה. יכור לא
 נפדתה. דלא נפדתה כלל ואפילו
 הכי מיחייב אהם אציהי דדיה
 הואיל ותחייבה לעבד עברי מחומר
 בשפחה (גיטין זא). בשפחה
 כנענית. שלא נפדת כלל קמחשעי
 קרא (שם זא).

שיטה מקובצת

א] פשעה בה את המדור כשגג.
 ש' שהאיש מביא קרבן בן
 כשחור מדין מן ששנה שגג
 אבל אשה ודאי אם היא שגגת
 פשעה [מן המלקות] והאיש מן
 פשעה אלא ל"ד כשחור מדינה.
 טוס: כ' ר' עקיבא ר' ארמור:
 כ' קאלעב בן עזר חורב לא
 הגדיר מפרשות שויר. כ"א
 כ"א שרייר אין: ז] כברא. א'
 כבראה כרתיא: ב] אלא במכות
 הראויין: ב] אלא לוקח אין
 אשחא מדין קרבן. לוקח היה מ'
 אשחא מדין קרבן. לוקח אין
 האשה לוקח דבמה אמרין כל
 הנדיות אחד גדול ואחד קטן קטן
 קטן גדול חייב [הגדול נדל מן
 פטור] מדין יאדקשח אלא

אִימָקוֹס לַדְּרִי. כְּדַמְתִּיךְ נָעִיל חֹס חֵין
הַשֵּׁנִי לִקְוָה אֵין הַחֵישׁ מִצִּיד אֲשֶׁס׃
(לֹא) וְאֵי יֶשׁ חִיבִי. כְּתִמְחִי: מַעֲרָה אֶס׃
מִחִיבִי לִשְׁכַּח זָרַע כְּחִיבִי כֶּה:
וְכִי מְכוּין מִחִיבִי וְאֵי לֹא לֹא מִחִיבִי.
לִשְׁכַּח זָרַע עֲשִׂינן וְשִׁאֲנוּ מִתְכַּוֵּין כְּגוֹן
נִפְל מִן הַגֵּג וְנִתְקַע אֵין רָאִי לִשְׁכַּח:
וְאֵי שֶׁשָּׂאֵר עֲרוּסִים קִטְנֵי אִיפְרָא
מִצִּנְעֵי יֵשׁ. עֲשׂוּ מַעֲרָה שְׁעֵרֹת (א)

תוספות תהא בקראי. מימה הלל לא מפ
ישמעאל בשלמא והפדה ב' דב
גנב גנבתי ור"ע פליג וכלל דוכתא

כַּכֵּת וְזֶה כְּמִידָה בִּזְמַן שֶׁאֵלֶּיָּהוּ
וְיִצְחָק, וּבִשְׁמֵחָה אֲמָרוּ לְעִלְיָ
יְהוָה הִרְבֵּה לִּי יִשְׁמְעֵלֵי
שֶׁקָּן בָּנוּ מוֹרִין בִּלְשׁוֹן

כשונג איזו שפחה יכל
חורין שנאמר יוהפדה
וזהה ר' ישמעאל אומר
אליעזר בן יעקב אומר
ושיר אין לנו אלא
בת חורין: גמ' מגלן
קי דתנו רבנן יבקורת
קה יכול שניה לוקין

אין האשעה זיך. כגון שהיא שוגגת נא וקטנה אין האיש מביא קרבן וזה לא מביאין נא ו' לרבות שוגג כמודע היינו שוגג דאש כמודע אבל האשה נדון שמהא מידה נא: **דלא** מקשו דהיה הלשון אינו מכיון דאש נא וקטנה לאשה ולא אשה לאש דהא נא אשה נא כמא האשה מביאין כדאמרינן כ"ב ו' ואש פרט לקטן יכול אשאי מביאין כן תשע שנים ויום אחד ת' ואש א"כ אשה לא איתמיהא לאש: **באין** מתביין (בדברכה) פסוק. פירש הקונט' משום דש"י כמבי וזבאן מתביין אינו ראוי להוריע כגון נפל מן הגג ונמקע וקשה מאן לימא לן דאשאי ראוי להוריע נא אלא האש טעמא משום שאינו הוא:

הכרי

ה' ומגין דהדין בקורת לישנא
 ג' גדול הדיינין מקרא שני
 ד' תהיה כדתנן ^א דאין אומדין
 ז' שהאשה לוקה האיש מבני
 ז' נזנל אמר רבא דכתיב: ואיש כי
 ת' לאיש והפדה לא נפדתה או
 שתי קרא נכתוב ^ב והביא את
 א' בקורת תהיה היא והביא ^ב
 א' הוא את אשמו אימא הוא
 א' אשמו לה' כתיב א"ר יצחק
 ד' שנאמר והיא שפחה נחרפת
 י' הוא דכתיב ^א ותשטטה עליו
 כ' בתוך הרפות בעל ^א ויתנו ידם
 א' רב חסד ^א מלמד שכולן
 ו' והפדה יכול כולת ^א ל"ל
 ו' ויגה פדויה ^א חציה שפחה
 ע' רבי ישמעאל אומר בשפחה
 כ' מה ^א ל"ל והפדה לא נפדתה
 ו' אומר כל עריות מפורשות
 ו' חורין ומאורסת לעבד עברי
 שפחה כנענית הכתוב מדבר
 א' והפדה לא נפדתה כדכתיב
 ס' לעבד עברי מגלן ^א דכתיב
 עזריה היינו ר"ע לר' ישמעאל
 ו' תורה כלשון בני אדם והכא
 ו' נפדתה ^א ל"ל ש"מ
 א' אחרים בשלמא והפדה לא
 ו' הא דעבד כנעני מגלן אמר
 ו' ענין לדדיה: מתני' ^א כל
 ע' ואחד ישן ישן פטור אחד
 ו' והכא ^א חייב קמ' א"ר יהודה
 פטור וגדול חייב והכא ^א גדול
 ו' ישן ואחד ישן ישן פטור
 ו' כל עריות אחד ישן ואחד
 פטור מ"ט דמקשיין אהדיה תני
 מתכוין כשאין מתכוין כדרכה
 ו' בשפחה חרופה קתני אמאי
 ו' מערה לא מיחייב ותו מתכוין
 מיחייבא וכדרכה כשלא כדרכה
 ו' לא מיחייב מאי מעמא
 עריות קא תני עשו גומר כמעה
 איכא

י'פכא

וְרַבִּי **דְּרָאק** **דְּרַבֵּה** **לֵאמָר** **כִּי** **מִסְפֵּר** **זֶה** **קְדוּשָׁתוֹ** **וְרַבִּי**
וְהַסְמֵךְ **דְּרַבֵּה** **לֵאמָר** **כִּי** **הָיָה** **נִסְמָךְ** **וְנִסְמָךְ**
שֶׁמֶלֶךְ **וְרַבִּי**;

מאורסת לעבד בעי
הוא קאמר צירושלמי לשונות כפולים
התורה כלשון בני אדם אלף למ"ד וכו' היינו

א) היא והבית הוא את: ט) ותכחשת את
א) ל'י' שדעלעל והפדה: ז) מנלן. קצת
א) אבל לדעלעל לא כן כיין דפדבה קצת
י) ב'ת' חורין, תוס': י) ל'י' שדעלעל כעניי
בין שפחה לשאר עריות והדר לחני איוו
ז' ה' הישן טורא' א' שגוג א' מדי השגוג
ז' נמחק וצ"ל לקמן: י) חיבת מנע
י) תוס' י"ד באין עסקן: ור"י פ' שמיט
ושלא כדרכה הוי האי דגומר ומתכוין
גומר כמשייה אידן קודם דירבה (יעיר) ושלא
כשמוייר אידן: שם מפתחו ויחל
י) חיב: י"ד מדי' וכן שן: י) שגוגת
ש' לוקה ואי האשה קטנה האיש פטור:

כמאן דאיתיה דמי (ורדקשיא לך) אס
מחיס היו ועשרה בטומאה והויאל
וילודות דאניו נאכל בטומאה לא אלו
כימי טומאה דלא טבילי כשעורין
משמיני דילה כשטבלה בו חויה למ
למשחט עליה דקסבר טבילי יום דוב
וילודת דמיא משמיני ועד יום מ'
ער סמ' ל' ערובי ימי ביום מ'
מחוסר כפורים (דמכז) [דוב] לא כז
מחוסר כפורים דוב כזב מיי
אס מיום טבלה תתעברא והפילה
צוריה ניכרת כ' שימנאל דאמר דוב
חשיב ולד הילכך שוחטין עליה כש

הקבר בלא דם: יכול בין רצופין. (כולין) כולן ששים בלא הפסק והוא חומרא דהיינו כגון שילדק נקבה וחזרה והפילה בתוך י שני בחשבון הששים ונפתחו בימי טהרה של ראשון: או יכול ששים בין מפחרים היינו לקולא כלומר שמפסיקין ימי טומאה ש

עין משפט
גר מצוה

בג א מיי פ"ט מהל' שגגות הל'
א:
בד ב מיי פ"ג מהל' איסורי
ביאה הל' יג:
בה ג מיי פט"ו מהל' סנהדרין
הל' יא:

מז ד מיי' שס פ"ז הל' ב:
 מז ה מיי' פ"ט מהל' שגגות הל'
 ב ופ"ג מהל' איסורי ביאה
 הל' ח:

במז ז מ"י פ"ג מהל' איסורי
הלכה א:

זיאה הלכה יג:
 ג ח מ" פ"א מהל' איקורי זיאה
 הל"א ואל' ית:
 זא ט מ" שס הל' יג:
 זב י ב מ" פ"ג שס הל' טו:

רבינו גרשום

[illegible]